

Ψάξε και συ μεσ' το μεδούλι σου
και θα το βρεις της αντοχής το ρίζωμα.
Και δ' αντέξουμε!

Έχω αδερφές
στον κάμπο τον Θεσσαλικό,
στον Μαραθώνα
μα και στην Κρήτη έχω.
Γι' αυτό δ' αντέξουμε!
Ξέρω, θα φύγεις τώρα,
μα πριν να ξεστρατίσεις
βάλε εσύ το δάκρυ σου
και εγώ θα βάλω λάδι
και θα γενεί της Παναγιάς ο πόνος.
Πάρε κι εφτά ελιές
και κάμε για τα καντήλια λάδι
τ' Αϊ-Μάμα, τ' Αϊ-Ντρικά και της Αγίας Ζώνης
κι όσο απομείνει ρίξε το
στης Σαλαμίνας και των Σόλων τ' άγια χώματα.
Και δ' αντέξουμε:

Εγώ δ' ακούσω σαν μου φωνάξετε:
«Ερχόμαστε»!
και θα φουντώσω και θα κάμω και καρπό
και θα φωνάξω:
«Αντέξαμε - καλωσορίσατε.
Είμαστε Λεύτεροι!»

Επίγραμμα

Στον Σταύρο Κυπραγόρα

(Στον αείμνηστο Κυθρεώτη Διευθυντή
του Δημοτικού Σχολείου Κυθρέας)

του Πέτρου Στυλιανού

Με πάθος, τάχα, ποιος Θεός, δάσκαλε, σ' είχε οπλίσει
κι ομόρφηνες όλης της Γης τά διάσελα, τους λόγγους,
και τους βαδιούς τους εγκρεμούς, τα ζάλογγα, τα όρη
και τ' αφηγά τα ραϊδιά, τ' απάτητα στεφάνια
με καταπράσινο καμβάν από χιλιάδες δέντρα;